

Рӯдмардон

Мантиқу фалсафа
ва моҳияту ҳикмати
Наврӯз аз донишу
хирад, меҳру
муҳаббат, сулҳу
субот ва шодиву
нишот иборат
буда, дар тӯли
ҳазорсолаҳо барои
мардуми мо ҳамчун
омили ҳастисозу
муттаҳидкунанда
хизмат кардааст.

Эмомалӣ Раҳмон

№3 (192)
30 март соли 2022

Нашрияи тарбияи ҳарбию ватанпарастии Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон

ПАЁМИ ШОДБОШИИ

ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН, ПЕШВОИ МИЛЛАТ МУҲТАРАМ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН
БА ИФТИХОРИ ҶАШНИ НАВРӢЗ 19.03.2022, ШАҲРИ ДУШАҢБЕ

Ҳамватанони азиз!
Ҳамаи шуморо ба муносибати фарорасии ҷашни Наврӯзи байналмилалӣ самимона табрику таҳният меғӯям.

Сидқан орзумандам, ки баҳор ва ҷашни фархундаи Наврӯз имсолу солҳои дигар ба кишвари бихишгосои мо шодиву нишот, қушоишу дастовардҳои нав ва баракату фаровонӣ оварад.

Наврӯз, ки дар сарнавишти миллати мо ва тамоми меросбарони ин ганҷинаи бебаҳои бостонӣ нақши барҷаста дорад, ҳамчун падидаи ноҷаҳраи фарҳангиву тамаддунии дар айни замон ҷаҳонишуда таби ҳазорсолаҳо инсонҳоро ба таҳаммулгароиву ҳамдигарфаҳмӣ, ваҳдату дӯстӣ, созандагиву офарандагӣ, барои эҷод ва бунёди зиндагии беҳтар, дӯст доштани ҳаёт ва табиат ҳидоят кардааст.

Мо ифтихор дорем, ки баъди соҳибистиқлол гардидани Тоҷикистони азизамон ин ҷашни бузурги аҷдодиамонро умри дубора бахшида, ба сатҳи байналмилалӣ расонидани мақоми онро таъмин кардем ва ин ойини деринаи ниёгонамонро ҳар сол дар саросари мамлакат бо иштироки тамоми сокинони кишвар таҷлил менамоем.

Ҷаҳонӣ шудани Наврӯз мо – ворисони ин ҷашни бостониро водор месозад, ки дар баробари ифтихор қардан аз ин ойини дерина, барои минбаъд эҳё намудани ривоч додани суннатҳои ахлоқиву маънавий ва фарҳангии он бештар кӯшиш намоем ва ҷиҳати ба аҳли башар боз ҳам беҳтар муаррифӣ намудани ғазилатҳои инсонпарваронаи Наврӯз пайваста саъю талош варзем.

Вобаста ба ин, хотиррасон месозам, ки арҷ гузоштан ба гузаштаи пурифтихор барои ташаққули маънавияти наслҳои имрӯзу оянда нақши қалбӣ дорад.

Аз нав зинда гардонидани расму ойинҳо, суннату анъанаҳо ва либосҳои миллӣ, маросиму ҷашнҳои бостонӣ, аз ҷумла Сада, Наврӯз, Тиргон, Меҳргон ва барқарорсозии номҳои ҷуғрофию таърихӣ сарзамини қуҳанбунёдамон ба тақвияти ҳофизаи таърихиву ҳисси миллии мардуми кишвар ва махсусан, наврасону ҷавонон мусоидат менамоем.

Боиси қаноатмандии зиёд аст, ки дар баробари эҳё намудани суннатҳои наврӯзӣ мардуми заҳматпешаву созандаи мо тибқи анъанаи нек гулгашту боғҳои нав бунёд мекунанд.

Дарвоқеъ, ниҳолшинонӣ ва гулгардониву гулшинонӣ аз ҷумлаи муҳимтарин падидаҳои зебоипарастии фарҳанги Наврӯз аст, ки намунаи он дар симои пойтахти кишвари азизамон равшан намудор мебошад.

Наврӯз, пеш аз ҳама, ҷашни ки-

шоварзон аст ва онро, аз ҳама бештар, деҳқонон интизорӣ меканд.

Мардуми мо дар баробари тантанаҳои наврӯзӣ ба кишту кори баҳорӣ машғул мешаванд, бо нияти нек ба замин донаи ризку рӯзӣ мекоранд, ниҳол мешиноманд ва дигар қорҳои баҳориро оғоз мекунанд.

Ҷазилати Наврӯз ҳамчун ҷашни пайванди инсон бо табиат дар вусъати амалҳои созандагиву ободкорӣ ифода меёбад.

Аз ин рӯ, мардуми мо чун анъана ба пешвои Наврӯз манзилу қошона ва кӯчаву маҳалли зисти худро тозаву обод мекунанд, зеро файзу баракат дар ҷоест, ки покизагиву ободӣ бошад.

Ҷазилати дигари Наврӯз ин аст, ки одамон ба истиқболи он бо хушҳолии зиёд омодагӣ мекунанд, кинаву адоватро фаромӯш мекунанд, рӯзи нав ва ҷашни сари солро бо умеди он, ки сол пурфайзу бобаракат ояд, бо дилу нияти пок ва сару либоси тозаву озода пешвоз мегиранд.

Мо – тоҷикон соҳиби адабиёту фарҳанги ганиву қадима буда, аксари ташаббусҳои байналмилалӣ, ки дар арсаи ҷаҳонӣ аз ҷониби Тоҷикистони соҳибистиқлол пешбарӣ карда мешаванд, маҳз аз ҳамин фарҳангу маънавияти деринаи халқамон сарчашма мегиранд.

Басо рамзист, ки 22 март соли 2018 дар айёми наврӯзӣ ва дар «Рӯзи ҷаҳонӣ об» татбиқи ташаббуси нави Тоҷикистон – Даҳсолаи байналмилалӣ амал «Об барои рушди устувор» барои солҳои 2018 – 2028 оғоз гардид. Яъне ҳоло ибтикори чоруми кишвари мо дар миқёси сайёра амалӣ шуда истодааст, ки албатта, моёи сарфарозиву ифтихори ҳар як шаҳрванди мамлакат мебошад.

Ташаббусҳои сатҳи байналмилалӣ Тоҷикистон дар масъалаи об бе-

сабаб нестанд, зеро об дар тамаддун ва фарҳанги мардуми ориёинажоди мо асрҳои аср мақоми бисёр баланду арзишманд дошта, халқи тоҷик аз замонҳои қадим чун мардуми шаҳрсозу шаҳршинос, кишоварзу ободгар ва соҳиби марказҳои бостониву эътирофгардидаи маданияти заминдорӣ шинохта шудааст.

Умед дорем, ки Наврӯзи имсола бо қадамҳои мубораки худ ба мардуми қуҳанбунёду тамаддунсоз ва заҳматдӯсти тоҷик дар роҳи талошҳои созандаву бунёдкорона ва ободонии кишвари соҳибистиқлоламон ғатху қушоишҳои нав меоварад.

Мо Наврӯзи имсолро дар айёме ҷашн мегирем, ки дар саросари мамлакат қору пайқори созандагӣ ба истиқболи 35-солагии истиқлоли давлатии Тоҷикистон идома дорад.

Мардуми сарбаланди мо хуб медонанд, ки истиқлоли воқеиро танҳо бо заҳмати созанда, тафаккури пешрафта, эҳсоси гарми ватандӯстӣ ва масъулияти баланди шаҳрвандӣ метавон пуштибонӣ кард ва таҳкиму тақвият бахшид.

Ин рисолати таърихӣ ва қарзи муқаддаси шаҳрвандӣ дар шароити ниҳоят ҳассос ва авзои мураккаби сиёсӣ низомии ҷаҳони имрӯза бар дӯши мову шумо, яъне ҳар як фарди бонангу номуси ҷомеа вазифаҳои басо душвор, пурмасъулият ва тақдирсоз мегузорад.

Дар шароити бавҷудодаи қунунӣ мо бояд барои ғимояи истиқлолу озодии Ватани муқаддасамон ва дастовардҳои таърихӣ он – сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ, ваҳдати миллӣ ва ҳифзи манфиатҳои миллӣ давлатиамон омода бошем.

Дар пешорӯи давлати соҳибистиқлоли мо барои солҳои наздиктарин ҳадафҳои бузурги стратегӣ ва сарнавиштсоз қарор доранд, ки мо

бояд ҳамеша дар андешаи татбиқи амалии онҳо бошем.

Ҳамватанони азиз!

Яке аз суннатҳои инсондӯстонаи Наврӯз бахшиши гуноҳи яқдигар, навозиши ятимону маъюбон, аёдати падару модарон, беморону қалонсолон ва хайру саховат ба дармондагону ниёзмандон мебошад.

Боиси қаноатмандист, ки ҷавонмардонии саховатманди мо ин анъанаи неки ниёгонамонро идома бахшида, ба ятимону маъюбон ва оилаҳои камбизоату муҳтоҷон пайваста дасти мадад дароз мекунанд.

Мо ҷашни бостонии ниёгонамон – Наврӯзи байналмилалиро дар давлати соҳибхитиёру обод ва дар шароити сулҳу суботи қомил таҷлил менамоем, ки ин неъматӣ бузург аст.

Мо бояд ба қадри ин неъмат расем ва шукронаи онро ба ҷо оварем.

Ба хурду бузурги мардуми азизи Тоҷикистон мурочиат мекунам, ки Ватани маҳбубамонро сидқан дӯст доред, босабру таҳаммул бошед, иззату эҳтироми ҳамдигарро ба ҷо оваред, дар лаҳзаҳои душвор дасти ҳамдигарро гиред ва шукрона кунед, ки дар Ватани оромӣ осуда ва давлати озоду соҳибхитиёр умр ба сар мебаред.

Ду соли гузашта, яъне давраи паҳншавии бемории КОВИД – 19 нишон дод, ки дар лаҳзаҳои душвору вазнин ҳамаи давлатҳои дар фикри мардуми худ ва дар талоши ҳалли мушкилоти хеш мебошанд.

Дар чунин вазъият камчинии маҳсулот, болоравии нархҳо, қатъ гардидани интиқоли молу маҳсулот ва ҳатто маводи доруворӣ дар байни кишварҳо боиси азияти миллионҳо нафар одамон гардид.

Мардуми шарифи Тоҷикистон бояд дар ёд дошта бошанд, ки мо рӯзҳои аз ин ҳам вазнинтар, солҳои бисёр сахту ҳалокатбори ҷанги таҳмили шаҳрвандӣ ва ду соли охир бемории сироятӣ КОВИД – 19-ро паси сар кардем.

Аз ин лиҳоз, мо бояд бо сабру таҳаммул бошем, ба воҳимаву таҳлука наафтем ва бовар дошта бошем, ки мушкилоти имрӯза муваққатӣ ва гузарандаанд.

Дар чунин шароит, мо ҳаргиз набояд ба умеди дигарон шавем, минбаъд низ сарчамъу муттаҳид бошем, аҳлона қор кунем, софдилона заҳмат кашем ва камбудиву мушкилиҳои зиндагиамонро худамон бартараф созем.

Махсусан, деҳқонони асили мо, ки соҳиби таҷрибаи зиёди кишоварзӣ ва маданияти баланди заминдорӣ мебошанд, бояд аз ҳар рӯзи мусоиди баҳорӣ оқилонаву самаранок истифода бурда, киштукори баҳориро, ки омили таъминкунандаи файзу

баракати хони наврӯзӣ ва рӯзгори халқамон ба ҳисоб меравад, вусъат бахшанд.

Зарур аст, ки истифодаи ҳар як ваҷаб замин ва аз заминҳои обӣ рӯёндани се – чор ҳосил таъмин карда шавад.

Ин яке аз роҳҳои асосии бо маҳсулотии истеҳсоли худӣ ҳарчи бехтар таъмин намудани аҳоли ва пешгирии кардани болоравии нархи маводи ғизоӣ мебошад.

Дар даврае, ки башариёт вазнинтарин солҳои таърихи худро аз сармегузаронад, мо боз ҳам бештар сарфақор бошем ва ба исрофкори роҳ надихем.

Моҳи апрели соли гузашта дар мурочиати худ ба мардуми Тоҷикистон вазъияти ниҳоят мушқили ҷаҳонро таъкид карда будам.

Соли чорӣ вобаста ба таҳримҳои иқтисодӣ ва дигар низоъҳои, ки рӯз ба рӯз шиддат гирифта истодаанд, вазъи таъминот бо маводи ғизоӣ дар бисёр минтақаҳои олам хеле мушқил гардидааст, ки таъсири он ба ҳама, аз ҷумла ба кишвари мо низ мерасад.

Бори дигар таъкид месозам, ки бо дарназардошти вазъи баамаломада ҳар як оила бояд сарфаю саришта-

кориро риоя наояд.

Чунонки солҳои охир борҳо хотирнишон карда будам, ҳар як оила бояд захираи дусолаи маводи ғизоӣ дошта бошад.

Ҳамчунин, хотирнишон месозам, ки мо бояд ба таълиму тарбияи фарзандонамон, рушди илму маориф, баҳусус, илмҳои табиӣ, дақиқ ва риёзӣ, ки асоси омода кардани мутахассисони ояндасозии миллии мебошад, эътибори аввалиндараҷа зоҳир намоем ва нагузорем, ки дар байни ҷомеаи мо ва махсусан, наврасону ҷавонон андешаҳои хурофотиву таассуб ва унсурҳои фарҳанги бегона нуфуз пайдо наоянд.

Ҷашни Наврӯз, ки имрӯзҳо дар диёри биҳиштосои мо таҷлил мегардад, пайвандгари замонҳо, ниғаҳдорандаи суннатҳои волои ниёгон, решапайванди наслҳо, бозгашт ба асли хеш ва эҳёи бехтарин расму ойин ва анъанаҳои миллиамон мебошад.

Бовар дорам, ки мо бо заҳмати

ахлоқи мардуми заҳматқаринамон ба ҳадафҳои неки худ мерасем, Тоҷикистони маҳбубамонро дар ояндаи наздик ба як мулки ободу пешрафта табдил медиҳем ва нуфузу обрӯи онро дар байни ҷомеаи ҷаҳонӣ боз ҳам таъкиду тақвият мебахшем.

Бори дигар фарорасии Соли нави аҷдодӣ – Наврӯзи байналмилалӣ ба тамоми мардуми шарифи мамлакат, ҳамватанони бурунмарзӣ, кулли тоҷикону форсизабонони ҷаҳон ва мардумони хавзаи тамаддуни Наврӯз самимона табрику таҳният гуфта, орзу менамоем, ки бахту саодат ва хайру барақат дар ҳар хонадони кишварамон ва сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллии дар Тоҷикистони соҳибистиклоламон ҷовидонӣ бошад.

Ҷашни фарҳундаи Наврӯзи байналмилалӣ муборак бошад, ҳамватанони азиз!

Тантанаҳои наврӯзӣ дар Гвардияи миллӣ

Фарорасии фасли баҳор дар Тоҷикистон аз идҳои бошукӯҳи «Рӯзи Модар» ва «Наврӯзи байналмилалӣ» оғоз мегардад ва мардуми сарбаланди кишвар ба ин ҷашнҳои фарҳунда бо орзуҳои нав ва умед ба ояндаи дурахшон омодагӣ мегиранд. Дар доираи ин омодагӣҳо, ба хусус Наврӯзи оламафрӯз дар ҳама ҷушаву канори кишвар корҳои ободонӣ, созандагиву бунёдкорӣ вусъати тоза гирифта, ҳар нафар аз остони хонадон то коргоҳу идораҳои бузурги давлатӣ барномаву нақшаҳои наврӯзиро таҳия мекунанд. Мо, хизматчиёни ҳарбӣ низ аз ин саф дар канор намона, нақшаи чорабиниҳоро дар самтҳои гуногуни хизмати ҳарбӣ амалӣ намудем.

Тибқи нақшаи чорабиниҳо масъулини ақибгоҳ қабудизоркунии ҳудуди қисмҳои ҳарбию анҷом дода, ҷуйбор, гирду атрофи роҳҳои нақлиётгард ва пиёдаравро, ки дар назди қисмҳои ҳарбӣ мавҷуданд, аз хасу хошк ва дигар партовҳо тоза карданд. Ҳамчунин, шаҳракҳои ҳарбӣ, ҷойи баргузор намудани базмҳои наврӯзӣ бо гулу сабза оро дода шуданд.

хизматчиёни ҳарбӣ, ки дар бинои хизмати, дар ҳамсоғӣ зиндагӣ доранд, дар ороштани дастурхони наврӯзӣ, аз ҷумла тайёр намудани хӯроқҳои миллии: шакароб, оши бурида, далда, оши палов саҳми арзанда гузоштанд.

Наврӯзи байналмилалӣ-

густурда, омадани меҳмонро интизор буданд. Сардори Сарситод-муовини аввали Фармондеҳи Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон генерал-майори гвардия Ализода Ҷонибек Ҷӯрабек афсарону сарбозон ва оилаҳои хизматчиёни ҳарбию, ки

Эй Худованди замину осмон, То ба Наврӯзи дигар моро расон!

Аз 21-уми март таҷлили Наврӯзи байналмилалӣ дар қисмҳои ҳарбии Гвардияи миллии оғоз гардида, то 25-уми март соли 2022 идона ёфт.

Фармондеҳи Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон генерал-лейтенанти гвардия Бобоҷон Ҷамолзода дар тантанаҳои наврӯзии қисми ҳарбии 051057 иштирок карда, ҳаёти шахсию ба муносибати ҷашни байналмилалӣ Наврӯз табрику муборакбод гуфтанд. Ба онҳо саодати зиндагӣ, тандурустӣ ва дар хизмати пуршараф садоқату комёбӣ таманно намуданд. Барномаи фарҳангии қисми ҳарбии 051057, ки аслан кӯдакон хунарнамоӣ карданд, шоистаи таҳсини фармондеҳ гардид. Гурӯҳи кӯдакони дӯстру, ки фарзандони хизматчиёни ҳарбӣ буданд, шеърро таронаҳоро дар васфи баҳору наврӯз хеле моҳирона қироат карданд. Ҳамчунин оилаҳои

ро ҳаёти фармондеҳӣ ва қисмҳои ҳарбие, ки дар наздикии он ҷойгиранд, дар як базмгоҳ таҷлил намуданд. Занону бонувон дар ҳар ҷушаи ин базмгоҳ, ки қабои идона ба бар дошт, хони наврӯзӣ

иштирокчиҳои фаъоли наврӯзӣ буданд, ба муносибати фарорасии баҳор ва ҷашни байналмилалӣ Наврӯз табрику намуданд. Ҳамзамон, хунару маҳорати пазандагиву ороштани дастурхони наврӯзии

бонувонро аз қисмҳои ҳарбӣ баҳогузори кардаанд. Хони наврӯзиро сабзаву суманак, таомҳои миллӣ, ки хоси мардумони ҳар минтақаи Тоҷикистонанд, ҳафтсину ҳафтшин ва дигар анвои гуногуни наврӯзӣ оро дода буд.

Дар ҳар гушаи базмгоҳ хунароҳои мардумӣ, чакану зардуӣ ва дигар маҳсули хунароҳои дастӣ ба намоиш гузошта шуд. Маликаи Баҳор ва Мири Наврӯз ҳамчун рамзи

файзу нусрат аз ободиву сарсабзӣ ва эҳё шудани табиату зиндагӣ, башорати нуру баракати зиндагӣ вориди майдон шуданд. Дар базмгоҳи наврӯзи гурдон барномаи фарҳангии дастаи хунарии Оркестри ҳарбӣ ва саҳнаҳои ҳаҷвии хунаромандони театри «Оина» пешниҳод гардид, ки хотири ҳозиринро шод намуд.

Яке аз суннатҳои ҷашни Нарӯз баргузори намудани гӯштини миллӣ мебошад. Ин

анъана ҳамасола дар рӯзи баргузори базми асосии наврӯзи гурдон ташкил карда мешавад. Дар ин сабақи паҳлавонӣ афсарону сарбозон, беҳтарин паҳлавонон ба майдон баромаданд. Ҳар кадом баҳри нишон додани қувваву бозу ва голиб гаштан бар рақиби ҳеш қувваозмоӣ намуд. Сарбози қатории гвардия Гадовое Саттор аз қисми ҳарбии 051054 бар ҳама рақибонаш дастболо гашта, соҳи-

би тӯхфаи асосӣ (телевизор) гардид.

Ҷашни Наврӯзо ҳайати шахсии Шифохонаи ҳарбии Гвардияи миллӣ бо риояи суннату унсурҳои хос ва анъанаҳои наврӯзӣ таҷлил намуданд. Бо онҳо гирди хони наврӯзӣ афсарону сарбозон, онҳое, ки дар ин муддат вазъи саломатии худро беҳтар менамоянд, ҷамъ омада, тарабу шодмонӣ карданд.

Капитани гвардия
Неъматуллои ХОЛИҚ

Натиҷаи мусобиқаҳои варзишӣ

Чун анъанаи ҳамасола бо мақсади сазовор ва бошукӯҳ таҷлил намудани Наврӯзи байналмилалӣ масъулини Раёсати тайёрии ҷангии фармондеҳӣ мусобиқаҳои варзиширо миёни хизматчиёни ҳарбии Гвардияи миллӣ дар доираи нақшаи тасдиқшуда баргузори намуданд. Мусобиқаҳои варзишӣ байни ҳайати шахсии тибқи даъват ва воҳидҳои таъиноти махсуси Гвардияи миллӣ аз намуди волейбол, турниккашӣ, дастхобонӣ, гӯлабардорӣ, давидан ба масофаи 100 метр, шоҳмот, ба қисмҳои нопурра ҷудо ва ҷамъ кардани силоҳи ТМ-9мм, АК-74 ва тирпаронӣ дар тири электронӣ аз силоҳи автомати Калашников доир карда шуд. Дар оғози мусобиқаҳои масъулини Раёсати тайёрии ҷангии шарту тартиб ва мақсади асосии баргузори чорабиниҳои мазкурро ба варзишгарон-сарбозону афсарон расониданд. Таъкид шуд, ки чорабиниҳои

варзишӣ ва сабақҳои паҳлавонӣ на танҳо шукӯҳу шаҳомати Наврӯзо дучанд менамояд, инчунин омилҳои асосии тарғиби тарзи ҳаёти солим, обутоб додани ҷисму рӯҳ ва боиси тавон бахшидани қувваву неруи инсон мегарданд.

Мусобиқаҳои варзишӣ аз намуди волейбол оғоз гардид. Қобили зикр аст, ки волейбол ва футбол намуди маъмултари варзиш буда, муҳлисони зиёд доранд. Дар хизмати ҳарбӣ афсарону сарбозон ба ин намуди варзиш бештар машғул мегарданд. Бозии волейбол миёни дастаҳо бо ҷаҳду талоши варзишгарон ва дастгирии муҳлисони, ки ба аъзои дастаҳо қувва мебахшид, сурат гирифт.

Дигар намуди мусобиқаҳои варзишӣ тибқи талаботи ҳайати ҳақамон ва нақша-чорабиниҳои тасдиқгардида, дар машғӯлӣ ва майдонҳои варзишии қисмҳои ҳарбӣ гузаронида шуданд. Ҳайати ҳақамон ва доварон маҳорату малакаи варзишгаронро баҳогузори намуда, голибони мусобиқаҳои варзиширо муайян намуданд.

Ғолибони ҷойҳои якум дар байни ҳайати шахсии тибқи даъват:

Волейбол-дастаи қисми ҳарбии 051052;

Турниккашӣ-сарбози қатории гвардия Меҳробҷони Мирзомурод, қисми

ҳарбии 051064;

Давидан ба масофаи 100 метр-сержанти гвардия Азизҷон Саидов, қисми ҳарбии 051052;

Гӯлабардорӣ-сарбози қатории гвардия Бахтовар Маҳмадқулов, қисми ҳарбии 051054;

Тақя бо дастон-ефрейтори гвардия Суҳроб Абдуназаров, қисми ҳарбии 051052;

Шоҳмот-сарбози қатории гвардия Рӯзӣ Содиқов, қисми ҳарбии 051064;

Тирпаронӣ дар тири электронӣ аз автомати Калашников-сержанти хурди гвардия Сулаймон Ибрагимов, қисми ҳарбии 051064

Меъёри №13-14 аз АК-74 – сержанти гвардия Парпиев Руслан, қисми ҳарбии 051064.

Аз рӯи ҷамъбасти умумии ҳолҳои бадастовардаи дастаҳои варзишӣ қисмҳои ҳарбии голиб чунин муаррифӣ шуданд: қисми ҳарбии 051052 -ҷойи якум, қисми ҳарбии 051054 -ҷойи дуюм ва қисми ҳарбии 051055 ҷойи сеюм

Дар байни ҷузъу томҳои таъиноти махсус, ки мусобиқаҳо бо риояи шарту меъёр ва иҷро намудани талаботи махсус доир шуданд, шуъбаи таъиноти махсуси қисми ҳарбии 051057 ҷойи аввал, шуъбаи таъиноти махсуси қисми ҳарбии 051056 зинаи дуюм ва шуъбаи таъиноти махсуси қисми ҳарбии 051063 мавқеи сеюмро сазовор гардиданд.

Қисмҳои ҳарбии голиб бо ҷому ифтихорнома ва варзишгарони голиб бо нишони сарисинагии варзишгари дараҷаи 1,2 ва 3 аз номи Фармондеҳи Гвардияи миллӣ дар рӯзи таҷлили Наврӯзи байналмилалӣ сарфароз гардо-нида шуданд.

Капитани гвардия
Неъматуллои ХОЛИҚ

Тибқи банди 4 Оинномаи Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон интизомии ҳарбӣ ин аз ҷониби ҳамаи хизматчиёни ҳарбӣ қатъиян ва дақиқ риоя намудани тартиб ва қоидаҳои мебошанд, ки қонунҳо ва оинномаҳои ҳарбии Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин фармонҳои командирон муқаррар намудаанд.

Дар Гвардияи миллӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳолати риояи интизому ҳарбӣ зери назорати ҳайати роҳбарикунанда буда, ба таври доимӣ таҳлил карда мешавад. Новобаста аз ин санҷишу таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки то ҳануз баъзан хизматчиёни ҳарбӣ дидаву доништа талаботи Оинномаҳои Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистонро вайрон менамоянд. Бо ин амал обрӯи эътибори Артиши миллӣ ва

Андоза ниғаҳ дор, ки андоза нақӯст, Ҳам лоқиқ душман асту ҳам лоқиқ дӯст.

хизматчиёни ҳарбиро паст намуда, хусни пойтахт ва одоби шаҳршиниро дар назди аҳоли, меҳмонони дохилию хориҷӣ коста мегардонад. Қобили зикр аст, ки бештари қисмҳои ҳарбии Гвардияи миллӣ дар шаҳрҳо ҷойгир шудаанд.

Оё душвор аст?

Дар асоси пешниҳоди Сарпрокуратураи ҳарбии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 5 март соли равон дар бораи бартараф намудани қонунвайронкуниҳо ва сабабу шароитҳои ба онҳо мусоидаткунанда маълум гардид, ки ҳолатҳои рӯи накардани қоидаҳои умумӣ, интизому ҳарбӣ, камбудӣ дар ҳолати идораи воситаҳои нақлиёт ва дигар ҳолатҳои қонунвай-

ронкунӣ дар қисмҳои ҳарбии 051054, 051055, 051056, 051060, 051061 ба қайд гирифта шудаанд. Пешниҳоди мазкур дар ҳузури сардорони раёсату шуъбаҳо ва командирони қисмҳои ҳарбӣ мавриди баррасӣ қарор гирифт. Мувофиқи камбу-

диҳои ҷойдошта шахсонӣ масъул дар назди ҳайати роҳбарикунанда ҷавоб ҳам доданд. Вале биёед, як бор аз рӯи виҷдон қазоват кунем, сабаб чист? Оё душвор аст, риоя кардани талаботи қонун, тартибу низомии хизмат ва зиндагиро тибқи он ба роҳ мондан?

Яке аз сабабҳои асосии ҷой доштани камбудӣ, аз ҷумла берун аз ҳудуди

қисмҳои ҳарбӣ ё маҳали хизмат ба қонунвайронкунӣ роҳ додани хизматчиёни ҳарбӣ беназоратии масъулини қисмҳои ҳарбӣ, командирони сатҳу зинаҳои гуногун ва бетарафии афсарон мебошад. Мувофиқи талаботи ҷорӣ пеш аз баромадани ҳайати шахсӣ ва ё воситаҳои нақлиёт аз ҳудуди қисми ҳарбӣ маҷмуи дастурҳо бояд амалӣ ва тартиби либоспӯшӣ, ҳуҷҷатҳои зарурӣ қатъиян риоя карда шаванд. Дар акси ҳол вайронкунандагон талабот аз ҷавобгарӣ дар назди қонун озод буда наметавонанд. Аз тарафи дигар, шояд паст будани донишу малакаи хизматчиёни ҳарбӣ, кифоя набудани тарғибу ташвиқоти қонунҳо ва фаҳмондадиҳии талаботи оинномаҳои ҳарбӣ боиси камбудии мазкур гардида-аст.

Мо, ҳайати эҷодии нашрияи "Родмардон" мутобиқи банди 8 Оинномаи интизомӣ

пешниҳод мекунем, ки ҳуб мешуд, агар ҳар се моҳи хизмат масъулини қорҳои сиёсӣ-тарбиявӣ натиҷаи ҷамъбасти фаъолияти қисмҳои ҳарбиро вобаста ба ҳолатҳое, ки дар Пешниҳоди Сарпрокуратура омадааст, барои инъикос пешниҳод карда, ҳамзамон шахсонӣ арзандаро кадрдонӣ намоянд ва форигболонро қатъиян ҷазо диҳанд.

Родмардон

